

vilde holde sig til den Forudsætning, under hvilken Grundloven blev given, til Grundlovens Historie (Gad: Hør!). Det skal det ærede Medlem ikke sige Hør til. Jeg skal nemlig minde om, uden naturligvis at forbyde mig dert, at den Forudsætning under hvilken Grundloven af 28de Juli 1866 blev vedtagen, vist ikke var den Forudsætning, under hvilken Grundloven nu fortolkes. Men Krigsstatloven af 1864 og den Maade, man vil opretholde den paa, passer jo godt sammen med den Maade paa hvilken man nu fortolker Grundloven af 1866. Jeg skal for Resten sige det ærede Medlem, at hans Ord trænge slet ikke til, nogen Fortolkning, de ere aldeles tydelige og klare; havde han talt i Juni eller Juli 1864, som han talte i Dag var det en anden Sag, men det staar der ikke et Ord om. Jeg skal gjentage Ordene, det er kun 3 Linier, trods det at de kunne være mindre behagelige, men tydelige og klare ere de: „Jeg har betragtet og betragter endnu den foreliggende Lov som kun værende en aldeles midlertidig, en Slags provisorisk Lov for under de nuværende Krigsforhold at skaffe yderligere Penge i Statskassen.“ Jeg tror ikke, at de Ord trænge til nogen Fortolkning. Naar det ærede Medlem i Dag har en anden Mening, saa har han Lov til det, Enhver har Lov til at ændre sin Mening, men vi Andre have ogsaa Lov til at minde om de Forudsætninger, under hvilke Loven blev til.

Albertsen: Jeg var en af dem, der i 1864 vare med i Rigsraadet til at sige Ja til den Lov, som der nu tales om, men det er sikkert, at havde jeg den Dag troet, at den Lov skulde have galdt 1884, havde jeg aldrig sagt Ja til den.

Scharling: Jeg vil blot tillade mig overfor den ærede Forslagsstiller, det ærede Medlem for Odense Amts 4de Valgkreds (Monrad) at gøre den Bemærkning, at der virkelig ikke for mig har været nogen Anledning eller Opfordring til at fremsætte Ændringsforslag til det foreliggende Forslag, da jeg hele Tiden har hævdet som det eneste Rette at vedtage Rigsdagsbeslutningen, som den foreligger, uden yderligere Tilføjelser og uden at knytte Be-

tingelser dertil. Derfor er det vel snarere den ærede Forslagsstillers Mening, at jeg nu skulde have stillet Ændringsforslag til hans Forslag (Monrad: Ja); dertil vil jeg svare, at det forekommer mig, at naar den ærede Forslagsstiller vilde gjøre et nyt Forsøg paa at gjøre Noget igjen, saa laa det nærmest for ham at gjøre dette Forsøg paa en saadan Maade, at der var Udset til, at det kunde føre til et Resultat. Naar det ærede Medlem, der ønsker Traktaten vedtaget og ønsker at bidrage til dens Gjenneførelse, dog har anset det for rigtigt at gjentage sit tidligere Ændringsforslag, saa har jeg deri set et Bevis paa, at selv han med den store Indsigelse, han har hos dette Things Fler-tal, ikke har ment at kunne gaa videre end til det her foreliggende Forslag, hvad der ogsaa er i fuld Overensstemmelse med de Udtalelser, der fremkom her forleden, som kun kunde opfattes saaledes, at det var det Yderste, man vilde gaa til. Naar den ærede Forslagsstiller gjorde gjældende, at Landsthinget burde vise Smødekommen, vil jeg dog sige, at det forekommer mig, at Landsthinget har viist al den Smødekommen med Hensyn til den her foreliggende Sag, nemlig Rigsdagsbeslutningen vedkommende Handelstraktaten, som man med Billighed kunde vente. (Afbrudelse). So det maa dog erindres, at selve Vedtagelsen af denne Traktat utvivlsomt fra Landsthingets Standpunkt er et Offer, og er det i højere Grad end Tilfældet er fra dette Things Standpunkt; thi Forslaget gaar ud paa at opgive omtrent $\frac{1}{2}$ Million Kroner af Statens Indtægter, hvad der er i Strid med det Standpunkt, Landsthinget hidtil har hævdet som det rette, medens derimod dette Thing ikke kan have stor Betænkning ved at opgive $\frac{1}{2}$ Million af Statens Indtægter, da det bestandigt har stillet Fordringer om at opgive en hel Del mere. Landsthinget har, for at imødekomme de Udtalelser, der er fremkommet fra vigtige Samsundsklasser, Handelsstanden og de Søfarende, bragt det Offer at vedtage Traktaten, som den er forelagt, i Handelens og Søfartens Interesse; men det forekommer mig dog at være en urimelig Fordring, at Landsthinget desuden skal bringe yderligere Offer, ikke for at umuliggjøre Traktaten, men kun for at imødekomme Fordringerne fra dette Thing om, at der bør finde Nedgang Sted i Statens Indtægter.